

İki Öğretmenimi Unutamıyorum

– AhmetZeytinci · 24 Kasım 2016

Yetmişli yıllarda daha tıfıl tıfıl bebeleriz. Başarısız bir ilkokul deneyiminden sonra ver elini ortaokul, ver elini Bahçelievler Deneme Lisesinin orta kısmı. O zamanlar daha sekiz yıllık kesintisiz eğitim hesapta yok. İlkokulu bitiren çocukların çoğu ya okulu bırakıp sokaklarda sürtüyor ya da araba tamircilerinin, marangozların, bakkalların yanına çıraklığa veriliyor...

O sene kendi sobalı evimizden daha konforlu kaloriferli bir eve kiraya çıktık ve ortaokula o ev de başladık haliyle. İlk günler bir hevesliyiz bir hevesliyiz sormayın gitsin. A şubasının kapısından bir girdik, giriş o giriş. Çok çalışkan çok cevval çocuklar var sınıfta. Cemil, Serdar, Rahime, Sevgi, Şencan. İkinci gün sınıfa sert bakışlı ama kalbinin hala yumuşacık, insan sevgisi ile dolu olduğuna inandığım Ganime Hanım girdi merhaba diyerek. Arkada iki senelikler var. Hemen başladılar offff pufff demeye, belli ki geçen sene de onlara Ganime hanım gelmiş ve kaldıklarına göre de yıldızları hiç barışmamış öğretmenimle...

Ganime hanım en baştan kendini belli etmeye başladı öğrencilerine, çok disiplinli ve çok iyi bir öğretmen. Yalnız her ne hikmetse bana hep soyadım ile Zeytinci diye hitap eder oldu. Çocuk aklımla sinir oluyorum bu duruma; her ne kadar daha sonraları çok hoşuma gidecek olsa da soyadım ile hitap şekli...

Günler ne de çabuk gelip geçiyor. Ne zaman geldi birinci yazılı zamanı tüh. "Hocam yazılıları okudunuz mu?" Okumuş ama sonuç hiç iç açıcı değil benim açımdan zayıf almışım yazılıdan. Ganime Hocam döner bana "Biraz daha gayret Zeytinci biraz daha gayret çalışırsan olacak."

Çalış çalış bitmiyor her ne hikmetse. Sıra geldi ikinci yazılılara onda da sonuç aynı Zeytinci yine zayıf. Ne yapsam olmuyor, ağızımla kuş tutsam ben bu Türkçe dersinden iyi not alamayacağım herhalde...

Sömestri Tatili geldi çattı karnede dört tane zayıf ve aralarında Türkçe de var haliyle. Bir de şubat tatilinde ödev vermiş öğretmenim. Reşat Nuri Güntekin'in Damga adlı kitabını baştan ayağa yazmamızı istiyor. Arkada ki iki senelikler isyanlarda "Yine perişan etti bizi Ganime hanım." diye inim inim inliyorlar. Belli ki zaten okumaya niyetleri yok arkadaşların.

Sömestri tatili bitti ve daha sonra ikinci dönem başladı. Azizi Nesin kitapları pek revaçta o seneler. Gol Kralı, Hoptirinam, Memleketin Birinde, Namus Gazı. Alıp alıp okuyoruz arkadaşım Reha ile sonrada kitapları değiştiriyoruz birbirimiz ile. Ganime Hocamız öyle söylemişti "Çok kitap okursanız hem daha iyi kompozisyon yazarsınız hem de sınavlardan daha iyi not alırsınız."

İkinci dönemde başlayıp bitti ve bu Ahmet hiç bir Türkçe yazılısından geçer not alamadı. Gelsin bakalım

ikmal imtihanları. Yazın tatilde millet bisiklete binerken, kızlı erkekli oynarken sen ders çalış bakalım Ahmet "Başa gelen çekilir." sene içinde ne ektiysen sene sonunda onu biçeceksin. İkmal imtihanlarında sıkı bir çalışma ile diğer dersleri de vererek orta ikiye geçtim kör topal sizin anlayacağınız...

Neyse ikinci sınıfta ve üçüncü sınıfta da Ganime Öğretmenim gelince bize sene içinde geçer not almak, az çalışma ve gayret ile mümkün olmadı. Üç senelik ortaokul müddetince Ganime Hanım'dan hiç geçerli not alamamış biri olarak Deneme Lisesi tarihine geçmişizdir herhalde. Ganime Hocama minnet borcum var, hakkım olmayan hiç bir notu ne sözlüde ne de yazılıda bana vermedi, Allah razı olsun. Bu ben de öyle bir hırs yaptı ki ileri ki yıllarda öyle bir hırs yaptı ki kitap kurdu oldum adeta. Evimde ve iş yerimde kitaptan geçilmez oldu. Sağ olsun var olsun kıymetli Hocam ellerinden öpüyorum sevgi ve saygı ile...

Liseye de zıplayınca, biraz büyüdük mü ne havamızdan geçilmez oldu. İyi de bir sınıfız benden başka herkes de çalışkan. Aslında çalışsam ben de yaparım da serde haylazlık var ya başımızı alamıyoruz bir türlü haytalıktan...

Lise Edebiyat Öğretmenimiz Cahide hanımda tatlı sert bir öğretmen. Liseye geçince haliyle konularda farklılaşıyor daha da ağırlaşıyor. Aruz vezni failatün mefailün ezberle Ahmet şunları; ne mümkün yok tık demiyorum. Birinci yazılı zayıf, sözlü zayıf, ikinci ve üçüncü yazılıları söylemeyeyim bari siz anlarsınız ne aldığımı, yine Şubat Tatili ve karnede üç zayıf. Hemen eve git derse otur Ahmet ki baban eve gelince seni gayretli görsün...

İkinci dönem yine coşku ile başlıyorum, ama sadece başlıyorum netice yok. Hatice'ye bakmaktan değil ha sadece tembellikten tembellikten. Ama sözlüde bir incim var ki hala gurur kaynağımdır benim için. Mustafa Kemal Atatürk'ün Gençliğe Hitabesinden en yüksek sözlü notunu kaptım hem de deftere en dolmakalemlisinden. Ve sene sonunda edebiyattan da gülmek alnımıza yazılmış bir kere. O zamanlar Alpay'ın Eylülde Gel şarkısı çok meşhur hocalardan onu dinliyoruz biz tembel tenekeler. Haziranda girersin sınava güm, eylülde de güm peşine bir de fizik den güm, sonuç iki güm ve bir sınıf tekrarı. Netice olarak her iki öğretmenimin de saygı ile ellerinden öpüyorum bana hakkım olmayan hiç bir notu vermediler ve beni hırs küpü yaptıkları, kitap kurdu yaptıkları için. Bana değer katan tüm öğretmenlerimin önünde saygı ile eğiliyor ve ellerinden öpüyorum bu öyküme konu oldukları içinde teşekkürler canı gönülden...